

[Handelsministeren.]
et Samarbejde mellem Nordens bedste Jurister, og naar man fra den Side netop her har kunnet bruge Udtrykket „utilbørligt“ for at give Domstolene Lov til at skønne over, hvad der er utilbørligt, saa forekommer det mig, at man ogsaa vil kunne gøre det i den Lov, her en Tale om.

Forslaget er værre end det oprindelige Forslag, sagde den ærede Ordfører, det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen. Naar jeg taler om Ordfører i denne Forbindelse, er det den af Udvalget valgte Ordfører. Jeg mener, at det oprindelige var et rigtig godt Forslag, men dette Forslag er bedre, og det er klarere, og det er mere begrænset, og jeg erkender, at et Lovforslag af den Art bør være begrænset, for at man gennem Praxis kan se, hvorledes det kommer til at virke; viser det sig saa, at det ikke er tilstrækkeligt, og at det maa udbygges paa forskellige Punkter, saa bliver det Fremtidens Sag at tage dette op. Men Lovforslaget er jo i Virkeligheden, saaledes som det nu foreligger fra Flerfallets Side, saa begrænset, at det nærmest blot fastslaar den Domspraksis, som vi er kommet til gennem de senere Aar, og derigennem styrker denne Domspraksis (Afbrydelse: Det er det hele!). Ja, der er ikke saa forfærdelig meget mere, men det er ganske vist meget betydningsfuldt, at det bliver fastslaaet, og hvis man mener fra Oppositionens Side: Er det det hele?, ja, saa er der egentlig heller ikke meget at gøre Modstand imod.

Jeg skal blot til Slut sige til det ærede Medlem Hr. P. Munch, at det Ændringsforslag, som er stillet fra hans Side, vil jeg absolut tilraade at stemme imod, thi det er jo fuldkommen klart, at dette Ændringsforslag kun er stillet for at begrave Lovforslaget. Det er jo Meningen, og det erkendte det ærede Medlem i Virkeligheden ogsaa selv i sin Tale, at faa dette Lovforslag begravet, men saa ønskede det ærede Medlem et Udvalg til at overveje Forholdene, hvor de interesserede Parter var med — ja, jeg kunde fristes til at sige: Hvor de interesserede Parter havde Overvægten. Jeg skal imidlertid ikke gaa nærmere ind paa dette, men skal tilraade, at man stemmer imod det Ændringsforslag, der er stillet af det ærede

Medlem Hr. P. Munch, og anbefale at stemme for Flerfallets Ændringsforslag.

Axel Møller: Jeg ønsker paa egne og nogle Meningsfællers Vegne at motivere vor Afstemning over det foreliggende Lovforslag med Ændringsforslag. Jeg erkender for min Part, at det er ønskeligt at faa en Lovgivning paa det Omraade, det drejer sig om her. Jeg mener, at de Bestemmelser, vi nu har i Lovgivningen, som det ærede Medlem Hr. Holstein anførte, Danske Lovs almindelige Kontraktbestemmelse og Straffelovens § 210, ikke strækker til under Nutidens helt ændrede Forhold med de store Organisationer og Udvikling af Boykotning paa den ene og paa den anden Maade.

Jeg sympatiserer altsaa med Lovforslagets Formaal, og jeg erkender, at det Ændringsforslag Nr. 2, der foreligger, er en meget betydelig Forbedring af det oprindelige Forslag; den Skikkelse, det oprindelige Forslag havde, vilde jeg ikke have kunnet acceptere. Men man maa indrømme, og det gør jeg gerne for mit Vedkommende, at der endnu findes visse Mangler ved Ændringsforslag Nr. 2: Jeg skal ikke komme nærmere ind paa de enkelte Paragraffer, men blot anføre, at jeg mener, der bør foretages nogle Ændringer baade med Hensyn til Straffebestemmelserne og med Hensyn til Paatalereglerne, og det var maaske ogsaa muligt at faa noget mere præciseret de paa forskellige Punkter noget vage Udtryk, Ændringsforslaget benytter. Jeg vil ogsaa finde, at man i § 2, som omtalt af den højtærede Handelsminister, bør have en Bestemmelse om, at det er paa en af Parternes Begæring, at Domstolene tilkaldes sagkyndige. De Indvendinger, der er gjort mod at tilkalde disse sagkyndige, synes jeg beror paa Misforstaaelser. Vi har, som det er anført, allerede nu Adgang til at optage Syn og Skøn, og Folk er pligtige til, naar de bliver udmeldt til Syns- og Skøns mænd, at afgive deres sagkyndige Votum.

Maa jeg have Lov til at sige, at det er ikke saa underligt, at Jurister kan finde noget at udsætte ogsaa paa Ændringsforslag Nr. 2, naar man erindrer, at blandt de 15 Medlemmer af Udvalget findes kun en eneste Jurist, og i den Kommission eller det Udvalg, som det ærede Medlem Hr. P. Munch foreslaar, findes der vistnok heller